

Aksel Larsen begrundede *Kommunisternes* Modstand mod Lovforslagene med, at disse ikke brød med »det militaristiske og arbejderfjendtlige Princip, der hidtil har været gældende i Militærvæsenets Opbygning herhjemme«, at de ikke demokratiserede Hæren, ikke skabte et Forsvar af effektiv Art og ikke var ledsagede af en Udenrigspolitik, som i sig selv understøttede Fredens Interesse og tjente til at skabe Sikkerhed for Danmark mod Angreb fra Stormagter.

Schmidt, *Slesvigske Parti*, udtalte ved 1. Behandling, at han ansaa det for en Selvfølge, at Danmark vilde bringe sit Forsvar i Orden, men at han ikke følte sig bemyndiget eller foranlediget til at besvare Spørgsmaalene om Forsvarets Indretning og Omfang. Det var Talerens Opfattelse, at Tyskland ikke kunde ønske en værgeløs Nabo mod Nord. Naar den danske Regering og Partierne var saa fremsynede ogsaa at regne med Muligheden af et Angreb fra tysk Side og derfor vilde oprette særlige Grænseregimenter, kunde Taleren ganske vist ikke dele dette Synspunkt, men han kunde paa den anden Side forstaa, at Danmark tog alle Muligheder i Betragtning, og han regnede med, at dette ikke skulde opfattes som en uvenlig Stillingtagen mod Tyskland.

Ved 3. Behandling i Folketinget vedtoges Lovforslaget om Hærens Ordning ved Navneopraab med 71 Stemmer (Regeringspartierne) mod 27 (Det konservative Folkeparti, Retsforbundet og Kommunisterne). 26 Medlemmer (Venstre og Det frie Folkeparti) svarede: Stemmer ikke. Lovforslaget om Søværnets Ordning vedtoges med omtrent samme Stemmetal: 70 mod 28 (27 svarede: Stemmer ikke).

I *Landstinget* anbefalede Ordføreren for *Socialdemokratiet* (C. F. Sørensen) Lovforslagene til Vedtagelse i Folketingets Affattelse, idet han henviste til, at der i dem var »lagt, hvad Danmark økonomisk har Evne til at bære, hvis ikke Befolkningens mest vitale Interesser skal krænkes«. Efter den Stilling, som Venstre og Det konservative Folkeparti havde indtaget i Folketinget, maatte Landstingets Flertal betragte Forslagene som en Ekspeditionssag. *Det radikale Venstres* Ordfører (Veistrup) anbefalede Lovforslagene som Forslag, der viste Vilje til en Neutralitetspolitik, som passer for Danmark.

Paa Initiativ af Stensballe (V.) henvistes Lovforslagene til Udvalg. Her stillede *Venstre-Mindretallet* de samme foreløbige Ændringsforslag, som dets Partifæller i Folketinget havde stillet, og med samme Resultat, idet Ministeren ikke kunde tiltræde dem. Mindretallet fandt herefter ikke Anled-